

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 27Ek/1409/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123325993
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martin Kyselica
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6123325993.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: BENCONT INVESTMENTS, s. r. o., Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava-Nové Mesto, IČO: 36 432 105, zast.: KOVAL & spol., advokátska kancelária, s.r.o., Komenského 3, 974 01 Banská Bystrica, IČO:36 648 892, proti povinnému: A. B., nar: 1.9.1973, C. XX, XXX XX D., o vymoženie 1205,95 EUR s príslušenstvom, vedenej súdnym exekútorom: JUDr. Eva Pálffyová, so sídlom exekútorského úradu: A. X, XXXXX E., IČO: 31195741, pod číslom EX 126EX 318/23, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

- I. Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie **z a m i e t a**.
- II. Súd povinnému **n e p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

- Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie, podaným na Okresný súd Banská Bystrica dňa 28.05.2023, domáhal od povinného vymoženiu sumy vo výške 1 205,95 Eur na základe exekučného titulu – platobný rozkaz Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn.: 14Up/912/2018 zo dňa 15.02.2019 ktorý sa stal právoplatný a vykonateľný dňa 09.03.2019 (ďalej len „exekučný titul“).
- Poverením zo dňa 08.06.2023 Okresný súd Banská Bystrica poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Eva Pálffyová, so sídlom exekútorského úradu: Javorová 7, 92701 Šaľa, IČO: 31195741 (ďalej len ako „súdny exekútor“).
- Súdu bolo dňa 30.10.2023 doručené podanie povinného – návrh na zastavenie exekúcie. Súd v predmetnej veci poukazuje, že v zmysle § 61k ods. 5 Exekučného poriadku sa návrh na zastavenie exekúcie podáva u súdneho exekútora. Ten je teda v zmysle vyššie uvedeného zákonného ustanovenia jeho adresátom, pričom pre zachovanie či dodržanie 15-dňovej lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie je nevyhnutné, aby ten bol v rámci jej plynutia doručený, resp. na poštovú prepravu odoslaný, a to práve poverenému súdnemu exekútorovi. Pred rozhodnutím súdu vo veci návrhu povinného na zastavenie exekúcie či jeho samotného postúpenia poverenému súdnemu exekútorovi ako jeho adresátovi bolo súdnym exekútorom súdu doručené totožné podanie povinného – návrh na zastavenie exekúcie, a to dňa 12.12.2023. Povinnému bolo upovedomenie o začatí exekúcie doručené dňa 29.06.2023, pričom návrh povinného na zastavenie exekúcie bol poverenému súdnemu exekútorovi doručený dňa 30.10.2023, čo bol rovnako deň jeho podania na poštovú prepravu.
- Povinný vo svojom obsahovo dlhom návrhu na zastavenie exekúcie na začiatok poukázal, že upovedomenie o začatí exekúcie mu nebolo doručené. Uviedol, že fyzickej osobe, ktorej sa upovedomenie v zmysle zákona doručuje do vlastných rúk, ho nemožno doručiť fikciou, a teda ako na to poukázal povinný, nemožno využiť „náhradné“ doručenie. Na doručenie upovedomenia o začatí exekúcie sa viaže plynutie viacerých lehôt, pričom nedoručením predmetného upovedomenia povinnému do vlastných rúk zo strany povereného exekútora má nasvedčovať tomu, že povinný nemohol riadne realizovať svoje práva. Podľa názoru povinného exekučný súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky a unijným právom, keďže exekučný titul, teda rozhodnutie, ktoré bolo podkladom na vykonanie exekúcie nenadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť s poukazom na údajné nedoručenie exekučného titulu povinnému. V ďalšom povinný

argumentujúc, že súd nepreskúmal zmluvu a neprijateľné zmluvné podmienky v zmluve o úvere uviedol, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere musí okrem všeobecných náležitostí obsahovať aj osobitné náležitosti podľa § 9 zákona o spotrebiteľských úveroch. V zmluve tak majú absentovať jej povinné náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Povinný na tomto mieste poukázal na viaceré rozhodnutia prvostupňových ako aj druhostupňových súdov. Pretože podľa názoru malo vyjsť najavo, že nárok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy obsahujúcej neprijateľné zmluvné podmienky v rozpore s právnymi predpismi Slovenskej republiky, unijným právom a v rozpore s dobrými mravmi, dal do pozornosti súdu uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky ÚS 1/2022. Bez akejkoľvek logickej súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn.: 41CoCSP/22/2022 a sp. zn.: 17CoCSP/5/2022, rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn.: 6Co/94/2021 poukazujúceho na nutnosť dodržania osobitných podmienok § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách pri postupovaní pohľadávok zo spotrebiteľských úverov spolu s ich vyčerpávacím odôvodnením. Ako účastníkovi konania malo byť povinnému postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom. Súd pôvodu mal nesprávne vec posúdiť, keď na prejednávajúcu vec neaplikoval ustanovenia o ochrane spotrebiteľa a nezistil, že ide o spotrebiteľskú zmluvu obsahujúcu neprijateľné zmluvné podmienky a vydal platobný rozkaz v rozpore s cit.: „... § 172 ods. 9. Občianskeho súdneho poriadku...“, podľa ktorého ak sa uplatňuje právo na zaplatenie peňažnej sumy zo spotrebiteľskej zmluvy a odporcom je spotrebiteľ, súd nevydá platobný rozkaz, ak zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Rovnako tak mal cit.: „...Navrhovateľ...“ použiť nekalé obchodné praktiky. Povinný ďalej uviedol, že súd je povinný vysporiadať sa s tým, že vydal platobný rozkaz v rozpore so zákonom a unijným právom, čo zapríčinil navrhovateľ, keď žiadal vymáhať plnenie bez právneho dôvodu a tiež tým, že súd nepreskúmal ex offa neprijateľné zmluvné podmienky spotrebiteľskej zmluvy, ktorá bola podkladom pre vydanie platobného rozkazu, čo možno podľa jeho názoru považovať, že sa prieči dobrým mravom a poukázal na ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka. Bez bližšieho zdôvodnenia rovnako poukázal na ustanovenie § 53c Občianskeho zákonníka. S poukazom na článok 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky a článok 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv povinný poukázal, že odňatím možnosti konať sa rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu cit.: „... občiansky súdny poriadok, podľa súčasne platnej právnej úpravy – Civilný sporový poriadok – priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.“ Záverom a s uvedením zákonných ustanovení o zastavení exekúcie súdom povinný uviedol, že súd žiada, aby exekúciu zastavil v celom rozsahu a aby oprávnený nahradil trovy exekúcie.

5. Súdny exekútor vyzval oprávneného aby sa vyjadril k návrhu povinného na zastavenie exekúcie. Oprávnený poukazujúc na ustanovenie § 61k exekučného poriadku uviedol, že povinný nepreukázal, že by vo veci výkonu exekúcie bránil niektorý zo zákonných dôvodov. Má za to, že exekučný titul je riadne vykonateľný, povinnému riadne doručený, o čom má svedčiť samotná skutočnosť, že k exekučnému titulu bola vyhotovená doložka právoplatnosti a vykonateľnosti. Oprávnený rovnako zastáva názor, že exekučný súd je viazaný exekučným titulom, pričom mu neprináleží hodnotiť jeho hmotnoprávnu správnosť. Ako okolnosti brániace vykonateľnosti exekučného titulu či vo všeobecnosti namietat' a uvádzať v návrhu na zastavenie exekúcie tak možno len skutočnosti, ktoré nastali po vydaní exekučného titulu.

6. Súdny exekútor sa k návrhu povinného na zastavenie exekúcie nevyjadril.

7. Podľa § 48 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov („ďalej len Exekučný poriadok“), Exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nesplnil to, čo mu exekučný titul ukladá. Z dôvodov podľa osobitného predpisu7h) môže návrh podať aj Justičná pokladnica.

8. Podľa § 61k odsek 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,

b) exekučný titul bol zrušený,

c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2),

d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhatelnosti exekučného titulu,

e) je predpoklad, že iná povinnosť uložená exekučným titulom, najmä povinnosť niečoho sa zdržať alebo niečo strpieť, ktorú okrem povinného nemôžu vykonať iné osoby, bude dobrovoľne a riadne plnená aj bez vedenia exekučného konania; predpokladá sa, že iná povinnosť je dobrovoľne a riadne plnená, ak od posledného porušenia tejto inej povinnosti uplynulo najmenej 6 mesiacov

9. Podľa § 61k odsek 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie

exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

10. Podľa § 61k odsek 3 Exekučného poriadku, v neskôr podaných návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty podľa odseku 2. V poradí ďalších návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie. Obmedzenia podľa prvej a druhej vety sa neuplatnia, ak ide o také skutočnosti, ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť.

11. Podľa § 61k odsek 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhol zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

12. Podľa § 61l odsek 3 Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

13. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

14. Podľa § 201 odsek 1 písm. a) Exekučného poriadku, v exekučnom konaní nemožno odpustiť zmeškanie lehôt.

15. Podľa § 3 ods. 7 zákona č. 253/1998 Z.z. o hlásení pobytu občanov Slovenskej republiky a registri obyvateľov Slovenskej republiky, trvalý pobyt je povinný hlásiť každý občan, ak sa trvalo nezdržiava v zahraničí; pritom hlási údaje uvedené v § 11 písm. a) až c), e) až i) a k). Pri hlásení trvalého pobytu môže občan uviesť aj svoju národnosť a akademický titul.

16. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 253/1998 Z.z. o hlásení pobytu občanov Slovenskej republiky a registri obyvateľov Slovenskej republiky, občan, ktorý sa pripravuje na vycestovanie do zahraničia s cieľom trvalo žiť v zahraničí, je povinný pred vycestovaním ohlásiť skončenie trvalého pobytu ohlasovni, ktorá vedie údaje o jeho trvalom pobyte; v ohlásení uvedie štát a miesto pobytu, kam hodlá vycestovať, a deň začiatku pobytu v zahraničí, ktorý je zároveň dňom skončenia trvalého pobytu.

17. Podľa § 53 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len ako „OZ“), spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

18. Podľa § 53c OZ, Ak je spotrebiteľská zmluva vyhotovená písomne, predmet a cena nesmú byť uvedené menším písmom ako iná časť takejto zmluvy s výnimkou názvu zmluvy a označení jej častí. Ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy, ako aj ustanovenia obsiahnuté vo všeobecných obchodných podmienkach alebo v akýchkoľvek iných zmluvných dokumentoch, ktoré so spotrebiteľskou zmluvou súvisia, nesmú byť uvedené pre spotrebiteľa nečitateľným a menším písmom, ako ustanoví vykonávací predpis. Zmluva uzatvorená v rozpore s týmto ustanovením je neplatná.

19. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len ako „ZoSU“), Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) až i), l) a p).

20. Návrh na zastavenie exekúcie je procesnou obranou povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorého účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od exekúcie v prípadoch vymedzených Exekučným poriadkom. Povinný v návrhu musí uviesť skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, resp. bránia jeho vymáhateľnosti alebo sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná (napr. vymáhaný nárok zanikol splnením, exekučný titul bol zrušený na základe mimoriadnych opravných prostriedkov a pod.). Návrh na zastavenie exekúcie je akýmsi opravným prostriedkom proti návrhu na vykonanie exekúcie, resp. exekúcii ako takej, ktorý môže povinný podať i opakovane, avšak s rozličnými právnymi účinkami. Právne skutočnosti (dôvody na zastavenie exekúcie) musí povinný uplatniť včas. Pravidlá včasného uplatnenia skutočností sú nasledovné. V návrhu na zastavenie exekúcie podanom do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie (§ 61b) musí povinný uplatniť všetky právne skutočnosti, ktoré nastali ku dňu podania návrhu. V návrhu na zastavenie exekúcie podanom po uplynutí lehoty 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie môže

povinný uplatniť iba právne skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí tejto lehoty. Ide o normatívne vyjadrenie časového rámca možnej obrany povinného. Skúmanie časového rámca podania návrhu na zastavenie exekúcie je tak nevyhnutným formálnym predpokladom rozhodnutia súdu vo veci. Inak povedané, ak právna skutočnosť tvrdená v návrhu na zastavenie exekúcie nie je predložená včas, exekučný súd na ňu neprihliadne. Súd návrh vecne vyhodnotí tak, ako keby predmetné tvrdenie neobsahoval. Procesný úkon povinného (návrh na zastavenie exekúcie) je teda v predmetnej časti neúčinný. Dôsledkom nie včasného predloženia právnej skutočnosti (dôvodu na zastavenie exekúcie) je zamietnutie návrhu na zastavenie exekúcie. Tým sa konštituuje princíp procesnej zodpovednosti za podaný návrh a koncentrácia konania samotná, systematický zaradená do ustanovení Exekučného poriadku novelou účinnou od 01.04.2017. Procesná obrana povinného sa tak sústreďuje do určitých časových úsekov, v rámci ktorých je povinný oprávnený (a súčasne povinný) sa brániť, inak sa vystavuje nebezpečenstvu pre seba nepriaznivých právnych následkov. Prípadná procesná pasivita povinného v konaní tak pre neho nemôže priniesť priaznivé právne dôsledky. Práve naopak, ak sa povinný domáha určitých právnych následkov, musí tvrdenú skutočnosť preukázať a uplatniť ju v zákonom stanovenej lehote (lat. *vigilantibus iura scripta sunt*), inak poniesie nepriaznivé dôsledky stavu *non liquet* (neobjasneného/nepreukázaného určitého skutkového stavu, resp. určitej relevantnej skutočnosti).

21. Súd mal za preukázané, že povinnému bolo upovedomenie o začatí exekúcie doručené dňa 29.06.2023. Povinný mal teda podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku 15 dňovú lehotu na to, aby podal návrh na zastavenie exekúcie u súdneho exekútora. Vzhľadom na uvedené, posledný deň na podanie návrhu na zastavenie exekúcie, v zmysle citovaného ustanovenia § 61k ods. 2 Exekučného poriadku pripadol na deň 14.07.2023. Vzhľadom k tomu, že návrh povinného na zastavenie exekúcie bol podaný na poštovú prepravu až dňa 30.10.2023, súd konštatuje, že návrh povinného na zastavenie exekúcie bol podaný po zákonom stanovenej lehote, t. j. oneskorene. Povinný teda nedodrжал zákonom stanovenú lehotu na podanie návrhu na zastavenie exekúcie a neuplatnili svoje námietky včas. Keďže ide o zákonom stanovenú lehotu, jej zmeškanie nie je možné povinným odpustiť. Len na dôvažok súd uvedie, že na to, aby sa mohol procesný úkon považovať za uskutočnený v zákonnej lehote, v rámci ktorej je schopný vyvolať zákonom predpokladané právne následky, musí byť uskutočnený včas a riadne odovzdaný. Ako súd už vyššie načrtnol, včas je úkon uskutočnený, ak je vykonaný v rámci plynutia zákonnej lehoty 15 – tich dní.

22. Súd sa ďalej zaoberal aj prípadom, kedy by mohol byť návrh na zastavenie exekúcie podaný oneskorene. Ide o prípady, kedy povinný môže namietať len tie skutočnosti, ktoré vznikli po uplynutí 15- dňovej lehoty (§ 61k ods.3 Exekučného poriadku). V danom prípade súd nevzhladol žiadny takýto dôvod na zastavenie exekúcie, pričom povinný takýto dôvod na zastavenie exekúcie vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie neuviedli a taktiež ani nepreukázali. V tomto bode však súd dodáva, že vzhľadom na argumenty povinným uvedenými v návrhu na zastavenie exekúcie ako aj rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky PL ÚS 1/2022, exekučný súd pristúpil k posúdeniu dôvodnosti návrhu povinného na zastavenie exekúcie, resp. posúdeniu prítomnosti neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľskej zmluve, ktorá bola podkladom vydania exekučného titulu.

23. Súd vo všeobecnosti konštatuje, že každý voči komu bolo vydané riadne, právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu je povinný ho rešpektovať a v súlade s výrokom v ňom obsiahnutom sa tak správať, a to pod hrozbou exekúcie. Pokiaľ povinnosť uloženú exekučným titulom povinný dobrovoľne nesplnil má oprávnený právo, v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, toto plnenie vynútiť prostredníctvom súdneho exekútora, a to podaním návrhu na vykonanie exekúcie. Účelom exekučného konania je teda nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do práv povinného. Uskutočňuje sa za podmienok a predpokladov vymedzených procesnými predpismi s cieľom uspokojiť nárok oprávneného, ktorý mu bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, a dobrovoľne sa nesplnil. Základnou vlastnosťou, ktorú musí mať každý exekučný titul bez ohľadu na jeho druh, je vykonateľnosť. Vykonateľnosťou sa vo všeobecnosti rozumejú účinky (vlastnosti) rozhodnutia umožňujúce núteným spôsobom, aj proti vôli povinného, realizovať povinnosť obsiahnutú vo výroku rozhodnutia, ktorá nebola dobrovoľne splnená. Vykonateľnosť exekučného titulu sa skúma *ex offio*, a to tak z formálnej stránky ako aj zo stránky materiálnej. Formálna a materiálna vykonateľnosť exekučného titulu sú rovnocenné zložky vykonateľnosti rozhodnutia. Chybnosť alebo nedostatok niektorej zložky vykonateľnosti spôsobuje neprípustnosť exekúcie a jej zastavenie v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania. Súd je v exekučnom konaní v ktoromkoľvek štádiu povinný skúmať materiálnu a formálnu vykonateľnosť exekučného titulu, ako aj zhodu návrhu na vykonanie exekúcie s exekučným titulom, a to nielen v štádiu preskúmania návrhu na vykonanie exekúcie podľa § 53 ods. 1 Exekučného poriadku (za účelom vydania poverenia na vykonanie exekúcie), ale aj za účelom zistenia existencie dôvodu, pre ktorý by bolo potrebné návrh na vykonanie exekúcie zamietnuť z dôvodu podľa § 53 ods. 3 Exekučného

poriadku, alebo taktiež aj v prípade, keď by došlo k vydaniu poverenia na vykonanie exekúcie pre zistenie dôvodu na zastavenie exekučného konania podľa § 61k ods.1 Exekučného poriadku, a to aj bez návrhu povinného na zastavenie exekúcie.

24. Vzhľadom na argumentáciu povinného sa súd v rozsahu preskúmania návrhu povinného na zastavenie exekúcie zaoberal posudzovaním formálnej vykonateľnosti exekučného titulu ako esenciálnej náležitosti každého exekučného titulu. Súdu z (jemu dostupného) registra, resp. zo spisového materiálu tunajšieho súdu vedeného pod sp. zn.: 14Up/912/2018 a z elektrickej doručenky zistil, že povinnému (žalovanému v pôvodnom konaní) bol platobný rozkaz, exekučný titul, doručený dňa 21.02.2019 listinne. Súd mal preto za preukázané, že exekučný titul bol povinnému skutočne doručený.

25. Súd po preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom a priloženými dôkazmi mal za preukázané, že ku dňu začatia exekúcie si povinný povinnosť uvedenú vo výrokoch exekučného titulu nespĺnil. Poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané na podklade právoplatného a vykonateľného exekučného titulu, v súlade s § 45 ods. 1 a § 48 Exekučného poriadku. Z uvedeného vyplýva, že exekúcia a aj exekučné konanie sa začali dôvodne.

26. Jedným z argumentov povinného bolo (o.i.) nedoručenie upovedomenia o začatí exekúcie do vlastných rúk povinného. Súd v predmetnej veci len v krátkosti uvádza, že ten mal zo spisového materiálu preukázané, že upovedomenie bolo povinnému skutočne doručené, a to na adresu jeho trvalého pobytu. Prevzatie predmetnej zásielky povinný potvrdil vlastnoručným podpisom.

27. Pokiaľ ide o argument povinného, že zmluva o úvere, ktorá bola podkladom vydania platobného rozkazu (exekučného titulu) a dôvodom vzniku zmluvného vzťahu medzi povinným a oprávneným, obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, sa obmedzí súd len na krátke konštatovanie a síce, v súlade s judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky podliehajú spotrebiteľské zmluvy, ktoré boli podkladom priznania nároku v skrátanom, zrýchlenom upomínacom konaní, či vo všeobecnosti konaní o vydaní platobného rozkazu, v rámci ktorého mal žalovaný možnosť bránenia sa podaním odporu v 15- dňovej lehote, ex officio prieskumu pre posúdenie prítomnosti neprijateľných zmluvných podmienok v nich. Tieto zmluvy pritom podliehajú prieskumu ex ante, teda pred vydaním samotného poverenia na vykonanie exekúcie. Súd tak z úradnej povinnosti (opätovne) preskúma zmluvu, ktorá bol základom vzniku záväzku a priznania nároku platobným rozkazom. Ak teda tá ktorá zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, pričom tie majú vplyv na vymáhaný nárok, návrh na vykonanie exekúcie súd zamietne, resp. zamietne v časti. Súd napriek vyššie uvedenému opätovne podrobil spotrebiteľskú zmluvu prieskumu (ex post) preštudovaním spisového materiálu súdu pôvodu. Opätovne však konštatuje, že tá neprijateľné zmluvné podmienky neobsahuje, resp. neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré by mali vplyv na nárok vymáhaný v tomto exekučnom konaní. Súd na dôvažok uvádza, že uvedené nebude zdôvodňovať dlhosiahlym odôvodnením súdneho rozhodnutie práve z dôvodu absencie samotných neprijateľných podmienok, ktoré by mali vplyv na vymáhaný nárok v zmluve. Totižto nemožno odôvodňovať skutočnosti, ktorých výskyt v prejednávacom prípade absentuje. Nemenej dôležitým je v predmetnej veci rovnako fakt, že povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie nepoukázal ani na jednu neprijateľnú podmienku, ktorá by mala vplyv na vymáhaný nárok, bola by inak nepriaznivá, či bola v rozpore so zákonom, na základe ktorého bola dojednaná.

28. Povinný argumentujúci prítomnosťou neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľskej zmluve poukázal (len) na údajnú absenciu povinných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 zákona o spotrebiteľských úveroch. Zákon jasne a zrozumiteľne stanovuje následky porušenia ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch neúvedením povinných zmluvných náležitostí, čím je ich bezpoplatkovosť a bezúročnosť. Absencia podmienok explicitne vymenovaných v zákone o spotrebiteľských úveroch, prípadne ich úprava v rozpore s jeho kogentnými ustanoveniami predstavuje postihnutie predmetného spotrebiteľského úveru bezúročnosťou a jeho bezpoplatkovosťou. Takto upravené či neupravené ustanovenia zmluvy však nezakladajú ich neprijateľnosť v zmysle ustanovenia § 53 Občianskeho zákonníka prejavujúce sa v nerovnováhe práv a povinností medzi dodávateľom a spotrebiteľom. Inými slovami, absencia esenciálnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa príslušných ustanovení zákona, prípadne ich uvedenie v rozpore so súdnou judikatúrou neznamená, že takáto spotrebiteľská zmluva obsahuje bez ďalšieho neprijateľné zmluvné podmienky.

29. Povinným namietané skutočnosti tak bezpochyby sú skutočnosťami, ktoré nielenže vznikli, resp. existovali v čase pred začatím exekučného konania, no ktoré zároveň mohol povinný v postavení spotrebiteľa v pôvodnom konaní namietat, prípadne sa aj úspešne brániť podaním odporu proti platobnému rozkazu, bol by býval postupoval s náležitou obozretnosťou. Nerovnováhu v právach a povinnostiach preto nemožno vyhodnocovať na základe (pre spotrebiteľa) nepriaznivého výsledku súdneho konania v rámci ktorého došlo k vydaniu exekučného titulu, ktorý mohol byť teoreticky pre neho priaznivý, prípadne podstatne iný, teda že rozsah práv, resp. rozsah oprávnenému priznanej pohľadávky

by bol užší, bolo by bývalo rozhodnutie zásadne odlišné, in concreto napríklad vyhodnotením úveru ako bezúročného či bezpoplatkového. Nerovnováhu treba vnímať na úrovni zmluvných ustanovení, ktoré môžu zvýhodniť dodávateľa na úkor spotrebiteľa, priznať mu podľa zmluvy rozsah práv väčší, aký má podľa tých istých ustanovení spotrebiteľ.

30. V súvislosti s uvedeným (exekučný) súd dodáva, že ten spotrebiteľské zmluvy podrobuje prieskumu prítomnosti neprijateľných zmluvných podmienok ako takých, nehodnotí však hmotnoprávnu správnosť exekučného titulu ani procesného postupu, ktorý viedol k jeho vydaniu. Tým je exekučný súd viazaný a musí z neho vychádzať. Návrh na zastavenie exekúcie tak nepredstavuje opravný prostriedok proti exekučnému titulu, je „len“ prostriedkom obrany proti vedeniu nedôvodnej exekúcie. Inak povedané, povinný argumentujúc absenciou esenciálnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch, či veľkosťou písma alebo nečitateľnosťou zmluvných podmienok a všeobecných obchodných podmienok neobstojí. Súd opätovne konštatuje, že ide o argumenty, ktoré povinný mohol a mal uplatniť v pôvodnom konaní, teda v konaní, v rámci ktorého došlo k vydaniu exekučného titulu samotného podaním opravného prostriedku, resp. odporu. Inštitút návrhu na zastavenie exekúcie nie je opravným prostriedkom proti exekučnému titulu. Súd v exekučnom konaní je viazaný exekučným titulom, na podklade ktorého je vedené exekučné konanie a exekúcia v ňom prebiehajúca. Súd taktiež uvádza, že predmetom návrhu na zastavenie exekúcie môžu byť len skutočnosti procesného i hmotného práva, ktorých spoločným znakom je, že nastali až po vzniku exekučného titulu. Ak by nastali pred vznikom exekučného titulu, zásadne ich nemožno uplatniť v exekučnom konaní, pretože ich relevancia sa skončila vydaním právoplatného a vykonateľného exekučného titulu, ktorý sa stal podkladom pre exekúciu. Ako súd už na tomto mieste poznamenal, návrh na zastavenie exekúcie nie je a ani nemôže byť opravným prostriedkom, ktorým by sa napadol právoplatný a vykonateľný exekučný titul, ktorý slúži ako podklad na vykonanie exekúcie. Povinný tak vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie namietal skutkový stav, ktorý vo vykonávacom konaní exekučný súd neskúma. Skutkový stav, na základe ktorého bol vydaný exekučný titul, je predmetom konania, v ktorom bol exekučný titul vydaný, teda v konaní, počas ktorého povinný mal možnosť predložiť svoj nesúhlas s nárokom oprávneného, ktorý je uvedený v exekučnom titule, prostredníctvom na to určených procesnoprávných prostriedkov. V exekučnom konaní, ktoré prebieha na základe výsledku konania, v ktorom bol exekučný titul vydaný, exekučný súd v spojení s návrhom povinného na zastavenie skúma len to, či po vzniku exekučného titulu nenastali okolnosti, ktoré by mali za následok zastavenie exekúcie podľa taxatívnych ustanovení Exekučného poriadku, teda či po vzniku exekučného titulu nastali skutočnosti, ktoré by spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vymáhateľnosti bránia.

31. Jedným z argumentov povinného v návrhu na zastavenie exekúcie bol taktiež nedostatok aktívnej vecnej legitímácie oprávneného v tomto konaní, resp. platnosť postúpenia pohľadávky medzi oprávneným a jeho právnym predchodcom. K uvedenému súd uvádza nasledovné: Postúpenie pohľadávky ako spôsob zmeny osoby veriteľa zmluvného vzťahu je možné využiť kedykoľvek počas existencie pohľadávky samotnej, ako predmetu (zmluvného) záväzkového vzťahu. (Ako súd vyššie poznamenal) takéto postúpenie (cesia) nie je podmienená súhlasom dlžníka (povinného či žalovaného) (§524 ods. 1 Občianskeho zákonníka), kedy postupca môže na postupníka svoju pohľadávku postúpiť aj proti vôli dlžníka, a to v čase jej existencie pred začatím súdneho sporu, v ktorom sa uplatňuje právo na jej priznanie, počas neho, ako aj kedykoľvek po ňom. Jedinou povinnosťou, ktorú musí postupca prípadne postupník voči dlžníkovi splniť, je v súlade s § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka oznámenie predmetnej skutočnosti dlžníkovi. Ten totiž môže mať dôvodne pochybnosti o osobe oprávnenej domáhať sa splnenia svojho dlhu. Postupca pritom skutočnosť preukazuje prostým oznámením, postupník túto skutočnosť musí preukázať zmluvou (o postúpení). Na tomto mieste však súd poukazuje, že preukázanie postúpenia pohľadávky priamo dlžníkovi nemá vplyv na platnosť postúpenia (pohľadávky) samotného. Jediným a výlučným následkom jeho neoznámenia je možnosť plnenia a splnenia svojho dlhu dlžníkom priamo pôvodnému veriteľovi – postupcovi. Dôležitým je v prejednávanej veci tak, ako poukazuje povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie, okrem zákonných ustanovení Občianskeho zákonníka o postúpení pohľadávok rovnako zákon o bankách, konkrétne ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách. Uvedené však možno namietat v spojení s § 17 zákona o spotrebiteľských úveroch a relevanciu má iba v prípade tzv. „živých úverov“, t.z. úverov, ktorých mimoriadna splatnosť pre omeškanie dlžníka so splnením/plnením dlhu nebola vyhlásená, inak tiež úver nebol predčasne zosplatnený, či sa nestal inak splatný. Postúpenie pohľadávky, resp. práv z nej vyplývajúcich však v zásade naberá odlišný rozmer v prípade ich postúpení po tom, čo boli judikované, teda súdom právoplatne priznané. Z povahy veci totiž vyplýva, že súd môže rozhodnutím (exekučným titulom) priznať (len) práva, ktoré sú splatné v čase podania žaloby, resp. v čase rozhodovania súdu. Inými slovami,

súd nemôže priznať („prisúdiť“) práva, ktoré budú splatné v budúcnosti, keďže nárok na priznanie takéhoto práva žalobcovi v tom danom momente (teda v momente podania žaloby) ešte nevznikol. A teda právo, v rozsahu v akom bolo priznané právoplatným a vykonateľným súdnym rozhodnutím, musí byť nevyhnutne splatné. Nemenej dôležitou je v tomto smere taktiež skutočnosť, že pre exekučný súd je v zásade irelevantné, na základe akých skutkových okolností súd pôvodu rozhodoval, či je rozhodnutie súdu pôvodu v rovine procesnej či v rozhodnutí vo veci samej správne či nesprávne. V exekučnom konaní totiž súd nie je príslušný skúmať hmotnoprávnu správnosť exekučného titulu, resp. preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia (vrátane postupu orgánu, ktorý exekučný titul vydal) vydaného v základnom konaní. Pre exekučný súd sú tak rozhodujúce skutočnosti, ktoré nastali po vydaní exekučného titulu, a ktoré nemohol povinný uplatniť (ako obranu) v pôvodnom konaní proti exekučnému titulu.

32. Bez ohľadu na vyššie uvedené súd uzatvára, že exekučný súd prístupuje k preskúmaniu aktívnej vecnej legitímácie oprávneného v rozsahu preskúmania, či sa subjekt označený v exekučnom titule zhoduje so subjektom označeným v návrhu na vykonanie exekúcie samotnej. V prípade ak tomu tak je, pre exekučný súd je v zásade irelevantné, na základe akých skutkových okolností došlo k prevodu či prechodu práv v momente pred vydaním exekučného titulu, prípadne procesným úkonom v rámci konania o jeho vydaní. Inými slovami, exekučný súd poverenie na vykonanie exekúcie pre súdneho exekútora vydá v prospech oprávneného subjektu, ktorého totožnosť vyplýva z exekučného titulu samotného, teda z jeho záhlavia, čomu tak bolo aj v prejednávanom prípade.

33. Záverom súd dodáva a nedovolí si opomenúť skutočnosť, že pri vyhodnocovaní a posudzovaní neprijateľnosti podmienok spotrebiteľských zmlúv treba pristupovať striezlivo a racionálne. Súd pritom má namysli, že zmyslom a účelom posudzovania prítomnosti neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách má zabezpečiť a docieľiť (práve) rovnováhu v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom, nie favorizovanie spotrebiteľa na úkor základných princípov právneho štátu, ako je princíp rovnosti zbraní, práva na spravodlivý proces a práva na súdnu ochranu a vytvoriť tým systém, v ktorom je postavenie jedného subjektu „rovnejšie“, ako toho druhého. Rovnako dodáva, že súčasťou práva na súdnu ochranu nie je právo na vydanie rozhodnutia priaznivého pre osobu domáhajúcej sa jeho ochrany. Osobný záujem dotknutej osoby na výsledku súdneho konania, resp. vydaní rozhodnutia súdom podľa (konkrétnych predstáv) dotknutej osoby nemá pre súd prakticky význam. Vychádzajúc z tejto paradigmy teda vydanie rozhodnutia v rozpore predstavami dotknutej osoby automaticky nezakladá porušenie práva na súdnu ochranu.

34. Vzhľadom na vyššie súd uzatvára, že tvrdenia povinného nezakladajú žiadnu relevanciu vo vzťahu k exekučnému konaniu, nakoľko tie mali byť uplatnené už v základnom konaní, t.j. v konaní, ktoré predchádzalo vydaniu exekučného titulu. Z dôvodu, že v rámci exekučného konania je predmetom rozhodovania nútené uskutočnenie výkonu príslušného vykonateľného rozhodnutia, v tejto fáze konania preto nie je priestor na rozhodovanie o skutočnostiach, o ktorých sa rozhoduje v pôvodnom konaní a teda o tých, ktoré nastali pred vznikom exekučného titulu. Keďže povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázal žiadne skutočnosti odôvodňujúce právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhatelnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu, súd podaný návrh na zastavenie exekúcie v uvedenom smere považoval za nedôvodný a v súlade s § 61l ods. 3 Exekučného poriadku ho zamietol.

35. Súd v neposlednom rade uvádza, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia nemá odpovedať na každú námietku alebo argument uvedený v návrhu na zastavenie exekúcie, a preto sa súd nezaoberal všetkými tvrdeniami povinných uvedenými v návrhu na zastavenie exekúcie, ale iba tými ktoré považuje za rozhodujúce pre posudzovanie návrhu povinných na zastavenie exekúcie.

36. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

37. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

38. Podľa § 199e Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene. Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto

trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

39. Podľa § 13a ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. Vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „Vyhláška“), odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby:

- a) návrh na predbežné opatrenie, ak k nemu dôjde po začatí konania, návrh na zabezpečenie dôkazu alebo dedičstva,
- b) odvolanie proti rozhodnutiu, ak nejde o rozhodnutie vo veci samej, a vyjadrenie k takému odvolaniu,
- c) ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu,
- d) ďalšia porada alebo rokovanie s klientom, kratšia ako jedna hodina,
- e) ďalšia porada alebo rokovanie s protistranou, kratšia ako jedna hodina,
- f) návrh na opravu odôvodnenia rozhodnutia, na odstránenie následkov zmeškania lehoty a na zmenu rozhodnutia o plnení v splátkach.

40. Podľa § 13a ods. 5 Vyhlášky, za úkony právnej služby, ktoré nie sú uvedené v odsekoch 1 a 2, patrí odmena ako za úkony, ktoré sú im svojou povahou a účelom najbližšie.

41. Exekučný poriadok má osobitnú úpravu týkajúcu sa trov exekúcie oprávneného. Podľa ustanovenia § 199d Exekučného poriadku, má oprávnený voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo v dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie. Exekučný poriadok teda v zásade predpokladá, že v konaní vzniknú dôvodne vynaložené a účelné trovy exekúcie predovšetkým oprávnenému (avšak nevyklučuje ani priznanie nároku na náhradu účelne vynaložených trov povinnému). Rozhodnutie o trovách exekúcie však nepochybne musí tiež zodpovedať všeobecnej zásade spravodlivosti súdneho konania, ako jednej z nosných zásad akéhokoľvek (teda aj exekučného) konania. Aj pri rozhodovaní o trovách exekúcie je preto nevyhnuté vychádzať z konkrétnych okolností danej veci a zohľadniť všetky osobitosti relevantné z hľadiska rozhodovania o trovách exekúcie.

42. Trovy vynaložené účastníkom konania v spore musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku alebo procesná ochrana proti takémuto tvrdenému nároku. Účelnosť sa v zásade dá stotožniť s nevyhnutnosťou alebo právnou možnosťou vynaloženia trov spojených s ústavne zaručeným právom na právnu pomoc v zmysle článku 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a trovy právneho zastúpenia sa vo všeobecnosti za účelne vynaložené považujú. Účelnosť vynaložených nákladov je podmienkou ich priznania, avšak podmienkou je, že ide o výdavky potrebné na uplatňovanie či bránenie práv účastníka konania. Poukazujúc sa vyššie uvedené, účastník konania - oprávnený, ktorý mal plný úspech v súvislosti s rozhodovaním o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov, ktoré potreboval na uplatňovanie práva alebo bránenie práva proti účastníkovi - povinnému, ktorý úspech nemal.

43. Základným predpokladom na priznanie trov dotknutému subjektu je práve jeho zastúpenie advokátom ako kvalifikovaným právnym zástupcom, ktorý túto činnosť vykonáva ako slobodné povolanie či predmet svojej podnikateľskej činnosti. Je to práve výkon takejto činnosti - za odmenu (peniaze), ktorý je predurčujúci a nevyhnutný pre vynesenie výroku súdu o priznaní náhrady trov úspešnému subjektu, ktoré musel, či sa rozhodol vynaložiť na uplatnenie alebo bránenie práva. Inými slovami, súd trovy dotknutej strane prizná, ak boli uplatnené, boli uplatnené dôvodne, teda za zastupovanie advokátom, boli účelne vynaložené a konkrétna strana bola v konaní (aspoň čiastočne) úspešná. Súd v predmetnej veci poukazuje, že povinný nielenže nebol v exekučnom konaní v rozsahu bránenia sa proti exekúcií návrhom na zastavenie exekúcie úspešný, no nebol ani len zastúpený advokátom. Z uvedeného dôvodu súd nemôže povinnému trovy priznať. Zjednodušene povedané totiž povinnému v konaní žiadne trovy nevznikli v súvislosti s bránením svojho práva.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.